

Uppleddes av Johan Westelin
efter gammal gammal.
vid Indalsälven

Trouen som kommer på besök till fäbodstugan.

Djupt inne i skogen låg en fäbodstuga, vars enda innesittare, var en ung fäbodflicka merifrån Skogsbyen. Det enda sällskap hon hade om korna, som hon gossade, var en liten svart hund. Han var ovanligt snäll och förstående av sig, så att han trivdes särdeles väl tillsammans med honom. Just som hon en kväll skulle till att komma hade de en besynnerligt ljud utanför stugan. Det klirrade och surrade, som om någon skulle komma härans in i stugan. Förvissad drog hon upp siggen, och i det samma flög dörren upp och in kom rusande en hel trollfamilj. Hunden började morra och hävad reste sig på hans rygg, så tulle han av med sig skudd ut genom dörren och framman. Trouen hade kommit till fäbodstugan för att gifva bort sin älskade son med fäbodflickan. Härifrån började trouen att slå i stugan i avsikt att på smygigt på sig till till besök. Då såg de på flickans hund en guldkrona som en skimmrande klättring, som de bygde

med perlor om diamenten. De började de äro spela
och dansa och roa sig med anledning av bröl-
loppet. Lend om kvällen, innan de skulle fara,
dukades där upp ett väldig matbord, som disgnade
av silken och guld och de med utsötte rätter
bjödos kring av förtigt bladda smitron. Efter
middagen rustade de till sig, men de
började flikan verkligen bli orolig, öron äro inte
hunden kom till hjälps eller någon hemifrån.
Men hunden hade sprungit hem till hundbonen.
Den gamle torparen stod i vedstaden serd på kvällen.
När hunden kom springande hem till honom följde
han äro det i stort rätta till i förtidningen. Han
kastade från sig sägen och sprang in efter
en stor spänkniv och sprang med hunden
från till förtidningen. Gubben hade tagit många
naggar med till den där i skogen, så han
visste så väl hur han skulle ta den buren han
har stäl med sig. Till förtidningen komna de
i sisten stund, skura de sprangit det mesta de orhad.
Ty så fort de kommit fram, kom trollen och trollen
farandes ut ur stugan med flikan mellan sig för
att frakta in henne i trollstugan. Men den här
gången komna de icke längre, för ju så som
trollen komna ut stängde gubben kniven över flikan
huvud, varid Erden försörmd, men flikan
blev ständigt kvar, ty med knivstål har trollen
ingen makt.